Piektdiena, 2020. gada 18. decembris

P9_TA(2020)0384

Cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanās Ēģiptē, jo īpaši Ēģiptes iniciatīvas par personas tiesībām (*EIPR*) aktīvistu lieta

Eiropas Parlamenta 2020. gada 18. decembra rezolūcija par cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Ēģiptē, jo īpaši Ēģiptes iniciatīvas par personas tiesībām (EIPR) aktīvistu lieta (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti, jo īpaši 2019. gada 24. oktobra rezolūciju [1],

— ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2013. gada augusta un 2014. gada februāra secinājumus par Ēģipti,

— ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus par Ēģipti un jo īpaši 2020. gada 21. novembra paziņojumu par nesenajiem cilvēktiesību aktīvistu arestiem,

— ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra pārstāvja 2020. gada 20. novembra paziņojumu par Ēģipti,

— ņemot vērā ANO ekspertu 2020. gada 27. novembra aicinājumu atbrīvot Ēģiptes cilvēktiesību aizstāvjus, kuri tika apcietināti pēc tikšanās ar diplomātiem, un ekspertu 2020. gada 7. decembra paziņojumu par lēmumu atbrīvot pret drošības naudu trīs Ēģiptes iniciatīvas par personas tiesībām (*EIPR*) augsta ranga darbiniekus,

— ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2019.–2020. gada vispārējo periodisko pārskatu par Ēģipti,

— ņemot vērā ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (*UNODC*), Pasaules Veselības organizācijas (PVO), ANO Kopējās HIV/AIDS apkarošanas programmas (*UNAIDS*) un ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (*OHCHR*) 2020. gada 13. maija kopīgo paziņojumu par Covid-19 cietumos un citās slēgtās vietās,

— ņemot vērā ES un Ēģiptes 2001. gada asociācijas nolīgumu, kurš stājās spēkā 2004. gadā un kuru pastiprināja 2007. gada rīcības plāns, ņemot vērā ES un Ēģiptes partnerības prioritātes 2017.–2020. gadam, kas tika pieņemtas 2017. gada 25. jūlijā, kopīgo paziņojumu, kas tika sagatavots pēc ES un Ēģiptes Asociācijas padomes 2017. gada sanāksmes, un kopīgo paziņojumu par ES un Ēģiptes Politisko lietu, cilvēktiesību un demokrātijas apakškomitejas 6. sanāksmi 2019. gada 23. un 24. jūnijā,

— ņemot vērā ES pamatnostādnes jautājumā par nāvessodu, spīdzināšanu, vārda brīvību un cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā to, ka Ēģipte ir ratificējusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (*ICESCR*), Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kā arī Konvenciju par bērna tiesībām un Arābu Cilvēktiesību hartu,

— ņemot vērā Ēģiptes konstitūciju, jo īpaši tās 52. pantu par visu veidu spīdzināšanas aizliegumu, 73. pantu par pulcēšanās brīvību un 93. pantu par starptautisko cilvēktiesību saistošo raksturu,

— ņemot vērā 1981. gada Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu, ko Ēģipte ratificēja 1984. gada 20. martā,

— ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

[1] Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0043.

— ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

A. tā kā cilvēktiesību situācija Ēģiptē turpina pasliktināties, jo iestādes pastiprina represijas pret pilsonisko sabiedrību, cilvēktiesību aizstāvjiem, veselības aprūpes darbiniekiem, žurnālistiem, opozīcijas pārstāvjiem, akadēmisko aprindu pārstāvjiem un juristiem, un turpina brutāli un sistemātiski apspiest jebkāda veida opozīciju, tādējādi apdraudot pamatbrīvības, jo īpaši vārda brīvību gan tiešsaistē, gan bezsaistē, kā arī biedrošanās un pulcēšanās brīvību, politisko plurālismu, tiesības piedalīties sabiedriskajās lietās un tiesiskumu;

B. tā kā pēc tikšanās ar 13 ārvalstu vēstniekiem un diplomātiem 2020. gada 3. novembrī *Gasser Abdel Razek*, *Karim Ennarah* un *Mohammad Basheer* — trīs aktīvistus no Ēģiptes iniciatīvas par personas tiesībām (*EIPR*), kas ir viena no pēdējām neatkarīgajām cilvēktiesību organizācijām Ēģiptē, — laikā no 2020. gada 15. novembra līdz 19. novembrim apcietināja drošības spēki un apsūdzēja terorismā un nodarījumos, kas saistīti ar valsts drošību;

C. tā kā pēc tam, kad bažas par notikušo tika paustas valstu un starptautiskajā līmenī, tostarp šādas bažas pauda *OHCHR*, Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/Eiropas Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) runaspersona un dalībvalstis, 2020. gada 3. decembrī aktīvistiem tika piemērota drošības nauda un viņi tika atbrīvoti, saglabājot apsūdzības; tā kā, neraugoties uz viņu atbrīvošanu 2020. gada 6. decembrī, Ēģiptes tiesa, kas izskatīja ar terorismu saistītas lietas, apstiprināja prokurora lēmumu iesaldēt viņu līdzekļus, līdz tiks pabeigta izmeklēšana;

D. tā kā represijas pret *EIPR* sākās 2016. gadā, kad tika iesaldēti bijušā *EIPR* direktora un dibinātāja *Hossam Bahgat* bankas konti un viņam tika aizliegts izceļot no valsts; tā kā *EIPR* sniedz nenovērtējamu pakalpojumu personīgo, politisko, pilsonisko, ekonomisko un sociālo tiesību un brīvību veicināšanā valstī;

E. tā kā 2020. gada 7. februārī Kairas starptautiskajā lidostā patvaļīgi tika arestēts *EIPR* dzimumu tiesību pētnieks un pēcdiploma "Erasmus" students Itālijas Boloņas Universitātē *Patrick George Zaki*; tā kā saskaņā ar viņa advokāta sniegto informāciju Ēģiptes Valsts drošības aģentūra 17 stundas pratināja *Patrick George Zaki*, bet pēc tam pārveda uz Mansūru, kur viņš tika piekauts un spīdzināts ar elektrošoku; tā kā *Patrick George Zaki* cita starpā tika apsūdzēts par kaitējošas propagandas izplatīšanu un kūdīšanu uz protestiem un terorismu; tā kā, neraugoties uz to, ka *Patrick George Zaki* veselības stāvoklis rada viņam īpašu risku Toras cietumā saslimt ar Covid-19, viņa pirmstiesas apcietinājums pēdējo desmit mēnešu laikā tiek pastāvīgi pagarināts; tā kā programma "Erasmus" tiek uzskatīta par vienu no veiksmīgākajām iniciatīvām ES pamatvērtību veicināšanai; tā kā *Patrick George Zaki* aizturēšana viņa stipendijas laikā Eiropā apdraud šīs vērtības un ES ir jādara viss iespējamais, lai rastu risinājumu šai lietai;

F. tā kā plašsaziņas līdzekļu brīvība Ēģiptē pēdējo gadu laikā ir samazinājusies, ņemot vērā žurnālistu ierobežoto darbības telpu; tā kā žurnālisti un viņu ģimenes locekļi arvien vairāk tiek vajāti un viņiem nākas saskarties ar aizturēšanu, draudiem un iebiedēšanu; tā kā Ēģiptes iestādes turpina bloķēt vietējo un starptautisko ziņu organizāciju un cilvēktiesību organizāciju tīmekļa vietnes;

G. tā kā desmitiem tūkstošu cilvēktiesību aizstāvju, tostarp sieviešu tiesību aktīvistu, LGBTI aktīvistu, juristu, žurnālistu, aktīvistu, miermīlīgu disidentu un opozīcijas locekļu, joprojām atrodas ieslodzījumā dzīvību apdraudošos apstākļos; tā kā cilvēktiesību aizstāvju piespiedu pazušana kļūst par sistemātisku Ēģiptes varas iestāžu praksi; tā kā pirmstiesas preventīva aizturēšana un piesardzības pasākumi tiek izmantoti, lai neļautu aktīvistiem un viņu advokātiem Ēģiptē veikt likumīgu darbu cilvēktiesību jomā vai miermīlīgi īstenot savas pamatbrīvības;

H. tā kā Ēģiptes pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un akadēmiķiem būtu jāspēj veikt savas likumīgās darbības bez jebkādiem šķēršļiem vai bailēm no represijām pret viņiem vai viņu tuviniekiem; tā kā viņu darbā, sociālo plašsaziņas līdzekļu kontos un personīgajās ierīcēs tiek veikta nelikumīga digitālā novērošana;

I. tā kā daudzas cilvēktiesību organizācijas kritizē prezidenta *Abdel Fattah al-Sisi* valdīšanas laikā pieņemtos tiesību aktus terorisma apkarošanas jomā par to, ka tajos iestādēm ir atvēlētas bīstami plašas interpretācijas iespējas un tās var tikt izmantotas ļaunprātīgi, lai apklusinātu cilvēktiesību aizstāvjus, viņu advokātus, aktīvistus un opozīcijas locekļus; tā kā aizdomās turētās personas terorisma lietās bieži vien nesaņem taisnīgu tiesu, jo šīs lietas tiek uzreiz nodotas militārajām tiesām; tā kā saskaņā ar organizācijas *Human Rights Watch* sniegto informāciju kopš 2013. gadā notikušā militārā apvērsuma Ēģiptes iestādes ir iekļāvušas teroristu sarakstos aptuveni 3 000 cilvēku, piespriedušas nāvessodu 3 000 cilvēkiem un ieslodzījušas 60 000 cilvēku;

Piektdiena, 2020. gada 18. decembris

J. tā kā saskaņā ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju sniegto informāciju Ēģipte 2020. gadā ir izpildījusi nāvessodu vismaz 110 cilvēkiem, no kuriem 66 cilvēkiem nāvessods ir izpildīts kopš 2020. gada 3. oktobra, un tas nozīmē, ka pēdējos divos mēnešos nāvessods ir izpildīts lielākam skaitam cilvēku nekā visā 2019. gadā kopā; tā kā nāvessoda izpilde draud vēl vismaz 39 cilvēkiem; tā kā tiek ziņots, ka šie spriedumi tiek pieņemti pēc absolūti netaisnīgām tiesas prāvām, kuru laikā vērojama piespiedu "atzīšanās" panākšana un citi smagi cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp spīdzināšana un piespiedu pazušana, un netiek veikta nekāda nopietna izmeklēšana par šīm darbībām un cietušajiem netiek nodrošināts pienācīgs process, piemēram, kā tas notika koptu kristiešu mūka *Isaiah al-Maqari* lietā; tā kā nāvessodu joprojām turpina piespriest bērniem; tā kā Ēģiptes Bērnu likuma 122. pants joprojām rada nopietnas bažas, jo tas noteiktos apstākļos ļauj bērnus tiesāt masveida tiesas procesos pieaugušo tiesās un kopš 2011. gada nāvessods ir piespriests vismaz 17 nepilngadīgajiem;

K. tā kā Ēģiptē kopš 2017. gada 10. aprīļa pastāv ārkārtas stāvoklis; tā kā masveida tiesas procesi turpinās, neraugoties uz plaši izplatīto starptautisko nosodījumu par to, ka tie vienkārši neatbilst starptautisko tiesību pamatprasībām par taisnīgu tiesas procesu un tiesībām uz taisnīgu tiesu; tā kā militārajās tiesās tiek tiesāts vairāk civiliedzīvotāju nekā jebkad agrāk;

L. tā kā seksuāla vardarbība un uzmākšanās sievietēm pēdējo gadu desmitu laikā ir plosījusi Ēģiptes sabiedrību, jo bieži tiek vainotas izdzīvojušās personas, un iestādes ir maz darījušas, lai sauktu pie atbildības aizdomās turētās personas vai apstrīdētu diskriminējošas normas, kas ir šādas vardarbības pamatā; tā kā joprojām, tostarp Ēģiptes iestādēs, ir plaši izplatīta ļaunprātīga prakse, piemēram, jaunavības pārbaudes; tā kā vēl nav ratificēts tiesību akts par vardarbību pret sievietēm, kas Ēģiptes parlamentā tiek izskatīts kopš 2017. gada; tā kā pašreizējā politika un tiesību akti, kas vērsti pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, netiek pienācīgi īstenoti un šī prakse turpinās; tā kā sieviešu tiesību aizstāvji un feministu aktīvisti joprojām saskaras ar represijām;

M. tā kā 2020. gada 10. decembrī pēc četru gadu tiesas izmeklēšanas Itālijas prokurori Romā paziņoja, ka viņiem ir nepārprotami pierādījumi par četru Ēģiptes valsts drošības amatpersonu iesaistīšanos Itālijas pētnieciskā asistenta *Giulio Regeni* nolaupīšanā un miesas bojājumu izdarīšanā vainu pastiprinošos apstākļos un slepkavībā; tā kā Ēģiptes Tiesību un brīvību komisijas (*ECRF*) advokāti turpina sniegt atbalstu *G. Regeni* juristu grupai Itālijā, jo viņi ir likumīgie pārstāvji Ēģiptē; tā kā Ēģiptes iestādes ir pastāvīgi kavējušas progresu, izmeklējot un atklājot patiesību par *G. Regeni* nolaupīšanu, spīdzināšanu un nogalināšanu, kā arī par 2013. gadā Kairā aizturētā franču skolotāja *Eric Lang* nāvi, liedzot iespēju saukt pie atbildības vainīgos;

N. tā kā ES ir Ēģiptes svarīgākais ekonomiskais partneris un galvenais ārvalstu ieguldījumu avots; tā kā 2017. gada jūnijā ES un Ēģipte pieņēma partnerības prioritātes, kuru mērķis ir uzlabot sadarbību daudzās jomās, tostarp drošības, terorisma apkarošanas un tiesu sistēmas reformas jomā,

1. atkārtoti un visstingrākajā iespējamā veidā pauž nožēlu par to, ka turpinās un pastiprinās Ēģiptes valsts iestāžu un drošības spēku īstenota pamattiesību apspiešana un represijas pret cilvēktiesību aizstāvjiem, juristiem, protestētājiem, žurnālistiem, blogeriem, arodbiedrību pārstāvjiem, studentiem, bērniem, sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības aktīvistiem, lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem, transpersonām un interseksuāļiem (LGBTI), politiskajiem oponentiem, tostarp viņu ģimenes locekļiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un minoritātēm, tikai reaģējot uz to, ka šīs personas īsteno savas pamatbrīvības vai pauž pretēju viedokli; prasa veikt neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par visiem cilvēktiesību pārkāpumiem un saukt pie atbildības vainīgos; uzsver spēcīgas un labi funkcionējošas pilsoniskās sabiedrības nozīmi;

2. pauž sašutumu par nesenajiem augsta ranga *EIPR* aktīvistu *Gasser Abdel Razek*, *Karim Ennarah* un *Mohammad Basheer* arestiem par viņu likumīgo tikšanos ar Eiropas diplomātiem Kairā; atzinīgi vērtē viņu pagaidu atbrīvošanu, bet mudina iestādes atcelt visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības, izbeigt jebkāda veida vajāšanu un iebiedēšanu, kas vērsta pret viņiem un *EIPR* dibinātāju un direktora pienākumu izpildītāju *Hossam Bahgat*, un atcelt jebkādus ierobežojošus pasākumus, tostarp ceļošanas aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu, kas pieņemti attiecībā pret viņiem un pret *EIPR*; aicina Ēģiptes valdību nodrošināt, ka viņu lieta tiek izskatīta pārredzami, taisnīgi un ātri;

3. pauž nožēlu, ka lēmums par viņu atbrīvošanu netika attiecināts arī uz citiem *EIPR* aizturētajiem, jo īpaši *Patrick George Zaki*, kura aizturēšanas orderis 2020. gada 6. decembrī tika pagarināts vēl par 45 dienām; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot *Patrick George Zaki* un atsaukt visas pret viņu izvirzītās apsūdzības; uzskata, ka ir nepieciešama spēcīga, ātra un koordinēta ES diplomātiskā reakcija uz viņa arestu un ilgstošo turēšanu aizturēšanas vietā;

4. atkārtoti prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot personas, kas tikušas patvaļīgi aizturētas un notiesātas par savu likumīgo un miermīlīgo cilvēktiesību darbību, jo īpaši *Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seif, Solafa Magdy, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein* un *Kamal El-Balshy*;

5. uzsver, ka notiekošie aresti un aizturēšanas gadījumi ir daļa no plašāka modeļa, kurā tiek iebiedētas organizācijas, kuras aizstāv cilvēktiesības, kā arī pastiprināti ierobežojumi vārda brīvībai gan tiešsaistē, gan bezsaistē, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvībai Ēģiptē, un prasa izbeigt visas šīs darbības; pauž nožēlu, ka Ēģipte turpina izmantot pretterorisma tiesību aktus, patvaļīgi iekļauj cilvēktiesību aizstāvjus Ēģiptes teroristu sarakstos un pirmstiesas apcietinājumā, lai vērstos pret viņu darbību un padarītu to par krimināli sodāmu, kas ir pretrunā tiesiskumam un Ēģiptes saistībām saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām; mudina Ēģiptes iestādes grozīt vai atcelt jebkādus ļaunprātīgus tiesību aktus, jo īpaši tās 2019. gada nevalstisko organizāciju (NVO) likumu un tās pretterorisma likumu; atkārtoti aicina Ēģiptes iestādes slēgt lietu 173/2011 ("Ārvalstu finansējuma lieta") un atcelt visus ceļošanas aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu, kas šajā lietā noteikti vismaz 31 personai — cilvēktiesību aizstāvjiem un cilvēktiesību NVO darbiniekiem;

6. aicina Ēģiptes iestādes nodrošināt, ka izturēšanās pret visiem ieslodzītajiem atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti ANO Ģenerālās asamblejas 1988. gada 9. decembra Rezolūcijā Nr. 43/173 pieņemtajā "Principu kopumā par visu personu aizsardzību, kurām piemērots jebkāds apcietinājuma vai brīvības atņemšanas veids", proti, ka līdz viņu atbrīvošanai viņiem tiek nodrošināta pilnīga piekļuve savām ģimenēm, pašu izvēlētajiem advokātiem un pienācīgai medicīniskajai aprūpei un ka tiek veikta ticama izmeklēšana attiecībā uz apgalvojumiem par sliktu izturēšanos vai spīdzināšanu;

7. pauž dziļas bažas par to aizturēto un ieslodzīto likteni, kuri tiek turēti pārpildītās aizturēšanas vietās nožēlojamos apstākļos Covid-19 pandēmijas laikā, un aicina iestādes steidzami novērst pārpildīto situāciju aizturēšanas vietās; aicina iestādes nodrošināt neatkarīgai organizācijai neierobežotu piekļuvi *Tora* maksimālās drošības cietumam, lai uzraudzītu ieslodzījuma apstākļus; nosoda patvaļīgos arestus, vajāšanu un represijas, kas vērstas pret medicīnas darbiniekiem un žurnālistiem par to, ka viņi runāja par Covid-19 situāciju vai Ēģiptes valsts reakciju 2020. gadā; aicina Ēģiptes iestādes pārtraukt šo praksi un atbrīvot visus medicīnas darbiniekus, kas joprojām atrodas patvaļīgā apcietinājumā;

8. pauž nožēlu par izpildīto nāvessodu skaita pieaugumu Ēģiptē un noraida nāvessoda izmantošanu; aicina Ēģiptes iestādes pasludināt nāvessoda moratoriju, lai to atceltu, un veikt visus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek stingri ievērotas pienācīga procesa garantijas un visi iespējamie aizsardzības pasākumi taisnīgas tiesas nodrošināšanai; aicina Ēģipti nekavējoties atbrīvot visus nepilngadīgos, kuriem piespriests nāvessods, un grozīt tās Bērnu likuma 122. pantu;

9. aicina Ēģiptes iestādes pieņemt visaptverošu likumu par vardarbību pret sievietēm un valsts stratēģiju, lai īstenotu apstiprinātos tiesību aktus pret seksuālu vardarbību; mudina iestādes izmantot pieejamās ANO vadlīnijas, piemēram, ANO Rokasgrāmatu tiesību aktiem par vardarbību pret sievietēm, lai noteiktu komponentus vardarbības pret sievietēm apkarošanai, tostarp izdzīvojušo un liecinieku aizsardzībai, izmantojot apmācītus darbiniekus un pakalpojumu sniedzējus; aicina Ēģiptes iestādes pārtraukt jebkāda veida vajāšanu pret sievietēm "tikumības pārkāpšanas" dēļ, kā, piemēram, pret sieviešu cilvēktiesību aizstāvi *Amal Fathy*; aicina iestādes nekavējoties izbeigt LGBTI kopienas locekļu vai personu apcietināšanu un kriminālvajāšanu, pamatojoties tikai uz viņu īsto vai šķietamo dzimumorientāciju, piemēram, *Seif Bedour* gadījumā;

10. pauž nožēlu par Ēģiptes iestāžu mēģinājumu maldināt un kavēt izmeklēšanu par Itālijas pētnieka *Giulio Regeni* nolaupīšanu, spīdzināšanu un slepkavību 2016. gadā; pauž nožēlu par to, ka Ēģiptes iestādes pastāvīgi atsakās sniegt Itālijas iestādēm visus dokumentus un informāciju, kas nepieciešama, lai *G. Regeni* slepkavību ātri, pārredzami un objektīvi izmeklētu atbilstoši Ēģiptes starptautiskajām saistībām; aicina ES un dalībvalstis mudināt Ēģiptes iestādes pilnībā sadarboties ar Itālijas tiesu iestādēm un izbeigt atteikties nosūtīt četru aizdomās turēto personu, uz kurām norādīja Itālijas prokurori Romā, dzīvesvietas adreses, kā to paredz Itālijas tiesību akti, pēc izmeklēšanas slēgšanas, lai viņiem oficiāli izvirzītu apsūdzības taisnīgā tiesā Itālijā; brīdina Ēģiptes iestādes neveikt nekādas represijas pret lieciniekiem vai Ēģiptes Tiesību un brīvību komisiju (*ECRF*) un tās advokātiem;

Piektdiena, 2020. gada 18. decembris

11. pauž stingru politisko un cilvēcisko atbalstu *Giulio Regeni* ģimenei viņu pastāvīgajos un cieņpilnajos centienos panākt, lai tiek noskaidrota patiesība; atgādina, ka patiesības noskaidrošana par Eiropas pilsoņa nolaupīšanu, spīdzināšanu un slepkavību nav tikai ģimenes ziņā vien — tas ir valstu un ES iestāžu obligāts pienākums, kas prasa veikt visas nepieciešamās diplomātiskās darbības;

12. norāda, ka Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm Ēģipte ir svarīgs partneris daudzās jomās, tostarp tirdzniecībā, drošībā, cīņā pret starptautisko terorismu un cilvēku savstarpējos kontaktos; atbalsta Ēģiptes tautas centienus izveidot brīvu, stabilu, pārtikušu, iekļaujošu un demokrātisku valsti, kurā tiek ievēroti valsts un starptautiskie tiesību akti attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu;

13. atgādina Ēģiptes iestādēm, ka cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir būtisks ES un Ēģiptes attiecību elements un ka ES un Ēģiptes partnerības prioritātēs ir nostiprināta kopīga apņemšanās nodrošināt telpu pilsoniskajai sabiedrībai, kā noteikts Ēģiptes konstitūcijā; uzsver, ka nevienu cilvēktiesību aizstāvi nedrīkst pakļaut finansiāliem ierobežojumiem, kriminālatbildības noteikšanai, ceļošanas aizliegumiem vai drošības naudas nosacījumiem vai ieslodzīt par tā likumīgo darbību cilvēktiesību jomā; mudina PV/AP publiski un jebkurā augsta līmeņa sanāksmē ar Ēģiptes iestādēm paust bažas par cilvēktiesību situāciju Ēģiptē;

14. mudina Kairā esošo ES delegāciju un ES dalībvalstu pārstāvjus ierasties tiesas prāvās pret Ēģiptes un ārvalstu žurnālistiem, blogeriem, arodbiedrību pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem šajā valstī un apmeklēt viņus ieslodzījuma vietās;

15. atkārtoti aicina PV/AP un dalībvalstis vienoti un apņēmīgi, arī koordinējot ar citiem līdzīgi domājošiem partneriem, reaģēt uz represijām un cilvēktiesību pārkāpumiem Ēģiptē un izmantot visus to rīcībā esošos instrumentus, lai nodrošinātu reālu progresu Ēģiptes cilvēktiesību jomā; jo īpaši mudina ES un tās dalībvalstis uzņemties vadību nākamajā ANO Cilvēktiesību padomes sesijā, lai izveidotu tik sen jau nepieciešamo uzraudzības un ziņošanas mehānismu par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem Ēģiptē; atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi globālu cilvēktiesību sankciju režīmu / ES Magņitska aktu, un atkārtoti aicina PV/AP un dalībvalstis apsvērt mērķtiecīgus ierobežojošus pasākumus pret Ēģiptes augsta līmeņa amatpersonām, kas atbildīgas par vissmagākajiem pārkāpumiem valstī;

16. atkārtoti aicina padziļināti un vispusīgi pārskatīt ES attiecības ar Ēģipti; uzskata, ka cilvēktiesību stāvoklis Ēģiptē prasa nopietni pārskatīt Komisijas budžeta atbalsta darbības un ierobežot ES palīdzību, lai ar to galvenokārt atbalstītu demokrātijas aktivitāšu dalībniekus un pilsonisko sabiedrību; aicina nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz visu veidu finansiālo atbalstu vai apmācību, ko Ēģiptei sniedz ES, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka un Eiropas Investīciju banka; atgādina, ka ES un tās dalībvalstis nedrīkst piešķirt balvas līderiem, kas atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem;

17. saistībā ar sarunu risināšanu par jaunām partnerības prioritātēm aicina ES noteikt skaidrus kritērijus, kas padarītu turpmāku sadarbību par mūsu attiecību centrālo elementu, lai panāktu progresu demokrātisko iestāžu reformas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā, un visās sarunās ar Ēģiptes iestādēm iekļaut cilvēktiesību jautājumus; mudina Komisiju un EĀDD nākamās ES un Ēģiptes Asociācijas padomes sanāksmes centrā izvirzīt nepieciešamību panākt reālus uzlabojumus cilvēktiesību situācijā, jo īpaši — patvaļīgi aizturētu cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu atbrīvošanu; atkārtoti norāda, ka sadarbība migrācijas pārvaldības vai terorisma apkarošanas jomā, kā arī ģeopolitiski apsvērumi nedrīkstētu kavēt neatlaidīgu spiedienu centienos panākt cilvēktiesību ievērošanu un atbildību par cilvēktiesību pārkāpumiem;

18. atkārtoti aicina dalībvalstis veikt turpmākus pasākumus saistībā ar Ārlietu padomes 2013. gada 21. augusta secinājumiem, kuros paziņots par eksporta licenču apturēšanu jebkādam ekipējumam, ko varētu izmantot iekšējām represijām, saskaņā ar Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP ([2]), un nosoda to, ka dalībvalstis joprojām nepilda šīs saistības; aicina dalībvalstis apturēt visu ieroču, novērošanas tehnoloģiju un cita drošības ekipējuma eksportu uz Ēģipti, kas var veicināt uzbrukumus cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, tostarp sociālajos medijos, kā arī jebkādas citas iekšējas represijas; aicina ES pilnībā īstenot eksporta kontroli Ēģiptes precēm, ko iespējams izmantot represijām, spīdzināšanai vai nāvessoda izpildei;

([2]) OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

19. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ēģiptes valdībai un parlamentam un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijai.